

вѣка, преди да е направилъ нѣщо за Него, докато е още дете. Човѣкъ обича ближния си, когато направи нѣщо за него. Това сж две положения, които обхващатъ два различни въпроса: въпросъ за незнайното и въпросъ за знайното. Значи, Богъ се занимава съ явления, които още не сж станали. Човѣкъ се занимава съ явления, завършени вече въ миналото и съ такива, които сега ставатъ. Науката за знайното обхваща човѣшкитѣ процеси, а науката за незнайното — Божественитѣ. Невъзможното за човѣшкитѣ процеси е възможно за Божественитѣ. Казано е въ Писанието: „Невъзможното за човѣка е възможно за Бога“. Невъзможното за умразата е възможно за любовта; невъзможното за невежеството е възможно за знанието; невъзможното за слабостта е възможно за силата. Наистина, мъчно е човѣкъ да направи услуга на онзи, който му е причинилъ пакости. Отъ зла воля ли прави човѣкъ пакости? Често хората си причиняватъ пакости отъ невежество, отъ недосѣщане. Ако си спусналъ нѣкой човѣкъ съ здраво вѣже въ кладенецъ, за да свърши нѣкаква работа, ти трѣбва да го извадишъ съ сжщото вѣже. Отрѣжешъ ли вѣжето, преди да си го извадилъ, ти му причинявашъ пакостъ — оставяшъ го въ кладенеца. Ще кажете, че трѣбва да отрѣжете вѣжето. Да, но когато извадите човѣка отъ кладенеца. Ако извадите човѣка отъ кладенеца и забравите да отрѣжете вѣжето, съ което сте завързали крака му, причинявате